

Grundejerforeningen Skovsøparken
Att.: Poul Jensen
Søndermarksvej 94
4200 Slagelse

5. maj 2025
Sagsbehandler
Søren Peter Kongsted
Tlf. +45 7244 3113
spk@vd.dk

Sags ID
EMN-2024-621776 / 6942147

Sendt pr. e-mail til: skovsoeparken@mail.dk

Anmodning om genoptagelse af klagesag om vejbelysning i GF Skovsøparken

Vejdirektoratet har behandlet grundejerforeningens henvendelse af 20. november 2024, og hvori I har anmodet Vejdirektoratet om at genoptage grundejerforeningens tidligere klagesag fra 2011, og hvor den har klaget over Slagelse Kommunes afgørelse af 29. september 2011¹.

I har til støtte for en genoptagelse anført, at Slagelse Kommune nu kræver belysning af de private fællesveje i grundejerforeningen i forbindelse med kommunens affaldsindsamling, jf. kommunens e-mail af 19. november 2024.

Vi har i e-mail af 7. marts 2025 sendt jer vores udkast til afgørelse i sagen og anmodet om jeres bemærkninger.

Med e-mail og brev af 15. marts 2025 har I fremsat en række bemærkninger til vores udkast. Vi finder dog ikke, at disse bemærkninger giver os anledning til at ændre vores udkast, hvorfor vi opretholder dette og træffer følgende afgørelse med følgende præciseringer:

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 8, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser².

De nye oplysninger giver os ikke anledning til at genoptage klagesagen, og vi opretholder derfor vores oprindelige afgørelse af 4. september 2013.

Vejdirektoratets kompetence

Vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sin afgørelse har fulgt vejlovgivningen³, her privatvejsloven⁴, forvaltningsloven⁵ og almindelige forvaltningsretlige regler.

¹ Om fra den 1. december 2011 ikke længere at ville betale for driften af vejbelysningen på en række private fællesveje i kommunen, herunder i GF Skovsøparken og endvidere ikke at kræve vejbelysning på de pågældende veje.

² Transportministeriets bekendtgørelse nr. 1541 af 9. december 2024 om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser, som ændret ved bek. nr. 288 af 19. marts 2025.

³ Vejloven og privatvejsloven.

⁴ Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1050 af 17. september 2024.

⁵ Forvaltningsloven, lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, som ændret ved lov nr. 503 af 23. maj 2018 og lov nr. 655 af 11. juni 2024.

Vi kan ikke tage stilling til skønnet inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige af en kommunes vurderinger om, hvorvidt en privat fællesvej bør være belyst.

Vi kan endvidere ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt god forvaltningsskik, eller til privatretlige spørgsmål, herunder spørgsmålet om vejret, ligesom vi heller ikke kan tage stilling til forhold efter anden lovgivning.

Reglerne om genoptagelse

Vejlovgivningen indeholder ikke bestemmelser om genoptagelse, hverken af vejmyndighedens eller klagemyndighedens afgørelser.

Spørgsmålet om genoptagelse må derfor behandles på grundlag af dansk forvaltningsrets uskrevne regler om ulovbestemt genoptagelse (remonstration).⁶

Det fremgår heraf, at borgeren i almindelighed antages at have et retskrav på ulovbestemt grundlag på genoptagelse og ny realitetsbehandling af sagen i de tilfælde, hvor der fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis myndigheden havde været bekendt med disse oplysninger i forbindelse med sin oprindelige stillingtagen. Det må dog forudsættes, at den sene fremkomst af disse nye faktiske oplysninger er et i forhold til vedkommende part undskyldeligt forhold.

Endvidere vil en borger have et retskrav på genoptagelse, hvis der efterfølgende fremkommer væsentlige, nye retlige forhold, som må formodes at kunne tillægges tilbagevirkende kraft.

Endelig vil myndigheden have en pligt til at genoptage sagen, hvis der foreligger ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl.

Sagens oplysninger

Vejene i GF Skovsøparken (Søndermarksvej 2-206 og vejene i Eventyrparken⁷) er private fællesveje, der ligger i byzone. Slagelse Kommune administrerer derfor vejene efter reglerne i privatvejslovens afsnit III om private fællesveje i byer og bymæssige områder, jf. lovens § 3, stk. 1.

Slagelse Kommune har siden 1978 – og frem til 2011 – betalt udgifterne for driften af vejbelysningen på de private fællesveje i GF Skovsøparken. Kommunen har dog ikke ønsket at fortsætte hermed, da den ikke mente, at ordningen var lovlig. Ejerskabet til belyningsanlægget (master m.m.) var ikke afklaret. Hverken kommunen eller grundejerforeningen har villet vedkende sig ejerskabet til dette.

Kommunen har – i første omgang i brev af 1. juli 2010 – meddelt grundejerne, at den fremover ikke vil betale for driften af vejbelysningen på vejene i grundejerforeningen. Kommunen har samtidig besluttet, at den ikke vil kræve disse private fællesveje belyst.

Med brev af 10. juni 2011 har kommunen truffet afgørelse i sagen, men denne afgørelse er efterfølgende blevet trukket tilbage, jf. kommunens brev af 30. juni 2011.

Kommunen har med brev af 3. juli 2011 genoptaget sagen og har i den forbindelse fastholdt, at den fremover ikke vil betale for driften af vejbelysningen på vejene i grundejerforeningen, og at den ikke vil kræve disse private fællesveje belyst.

⁶ Forvaltningsret, Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 1. udg., 2018, v. Niels Fenger m.fl., p. 1073.

⁷ Askepotvej, Elverhøjvej, Rødhættevej, Snedronningevej, Tommelisevej og Tornrosevej.

Kommunen har vurderet hver enkelt vej for at finde ud af, om der er grundlag for at bestemme, om den private fællesvej skal være belyst, jf. den daværende privatvejslovs⁸ § 45, stk. 1, og om kommunen i bekræftende fald fortsat skal betale for vejbelysningen.

Kommunen har gennemført undersøgelsen ved at anvende vurderingsskemaer, besigtige vejene og vejbelysningen, kontrollere vejens status af privat fællesvej, undersøge om der er indgået aftaler om betaling af vejbelysningen, og om der er stillet krav om særlige lamper af arkitektoniske årsager.

På de veje, hvor grundejerne har anført synspunkter om kriminalpræventive forhold, har politiet udtalt sig herom. Ingen af disse veje er dog særligt belastet af kriminalitet, hvorfor politiet har vurderet, at der ikke er behov for vejbelysning af kriminalpræventive årsager.

Kommunen har tillige undersøgt, om der af hensyn til offentlige institutioner er behov for vejbelysning, hvilket heller ikke er tilfældet.

Kommunen har sendt et høringsbrev til ejerne af hver ejendom, som grænser op til den enkelte private fællesvej samt til de grundejerforeninger kommunen har kendskab til. Grundejerne m.m. har fået en frist på ca. 8 uger til at sende bemærkninger til sagen.

De indkomne svar er blevet behandlet af kommunens teknik- og miljøudvalg, og det er blevet besluttet at opretholde, at kommunen ikke længere finansierer vejbelysningen på de private fællesveje i grundejerforeningen, og at kommunen ikke vil kræve vejbelysning på vejene. Grundejerne har fra 1. december 2011 derfor selv skullet betale for strøm og udskiftning af armaturer til vejbelysningen på den enkelte private fællesvej. Afgørelsen er blevet meddelt i brev af 29. september 2011. Kommunen har i afgørelsesbrevet bl.a. henvist til den daværende privatvejslovs § 45.

I breve af 24. og 30. oktober 2011 har du som formand for grundejerforeningen og som privatperson klaget over Slagelse Kommunes afgørelse af 29. september 2011 om fra 1. december 2011 ikke længere at ville betale for driften af vejbelysningen på en række private fællesveje i kommunen, herunder i GF Skovsøparken, mv.

Vejdirektoratet har den 4. september 2013 truffet afgørelse i klagesagen⁹. Af vores afgørelse fremgår det, at Slagelse Kommune lovligt kan bestemme, at de private fællesveje ikke fremover skal være belyst. I samme forbindelse har vi oplyst, at vi ikke kan tage stilling til kommunens beslutning om ikke længere at ville afholde udgifterne til vejbelysningen på vejene i jeres grundejerforening. Hverken beslutningen for perioden 1978 til i dag, eller beslutningen om at bringe ordningen til ophør er truffet efter vejlovgivningens¹⁰ regler.

I henvendelse af 20. november 2024 har I anmodet Vejdirektoratet om at genoptage den gamle klagesag fra 2011, idet Slagelse Kommune nu kræver belysning af de private fællesveje i grundejerforeningen i forbindelse med kommunens affaldsindsamling, jf. kommunens e-mail af 19. november 2024 til grundejerforeningen.

Hvilke regler gælder?

Reglerne i privatvejsloven

Den daværende privatvejslov blev ophævet i 2015 og erstattet af en ny privatvejslov. Af den nye lovgivning fremgår det særligt følgende omkring vejbelysning:

⁸ Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008. Denne lov blev den 1. januar 2012 erstattet af lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje, som ændret ved Lov nr. 379 af 2. maj 2011 og lov nr. 552 af 2. juni 2014.

⁹ Vores sag 11/16746 og 11/17630.

¹⁰ Vejloven og privatvejsloven.

Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at private fællesveje skal holdes belyst, når dette er nødvendigt af hensyn til færdslen på vejen eller for at tilgodese andre almene offentlige hensyn. Dette fremgår af privatvejslovens § 59, stk. 1.

Bestemmer kommunalbestyrelsen, at private fællesveje skal holdes belyst, skal kommunen sørge for anlæg, forbedring og drift af vejbelysning på de private fællesveje for de vedligeholdelsesforpligtedes regning. Bestemmelsen i § 48¹¹ finder tilsvarende anvendelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 59, stk. 2.

Hvis kommunen kræver forbedringer i vejbelysningen af hensyn til den almene færdsel på vejen (offentlighedens færdsel) skal kommunen afholde anlægsudgifterne og en dertil svarende del af driftsudgifterne. Det fremgår af § 59, stk. 5.

Ved almen færdsel forstås færdsel, som ikke har ærinde til eller i øvrigt betjener de tilgrænsende ejendomme, og som heller ikke er lokaltrafik i området. Det sidste kan være relevant, hvis den private fællesvej indgår i et afgrænset net af flere private fællesveje. Dette fremgår af de specielle lovbemærkninger til § 59 i privatvejsloven.¹²

Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at kommunen afholder udgifter til anlæg, forbedring og drift af vejbelysning, hvis almene, offentlige hensyn taler derfor. Dette fremgår af privatvejslovens § 59, stk. 6.

Hvordan reglerne skal forstås

Udgangspunktet er således, at det er grundejerne, der betaler for belysningen.

Det præciseres med bestemmelsen i § 59, stk. 1, at kommunens beslutning om, at en privat fællesvej skal holdes belyst, skal være begrundet i hensynet til trafikken på vejen eller andre almene, offentlige hensyn. Kommunerne kan således kræve en privat fællesvej belyst af færdselsmæssige, tryghedsmæssige og/eller kriminalpræventive grunde.

De berørte grundejere skal i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler og grundsætninger, herunder om partshøring, have lejlighed til at fremkomme med bemærkninger til og dermed få indflydelse på påtænkte vejbelysningsprojekter, herunder udstyr, tænd-/slukketider, masteplacering mv.

Kommunen kan efter bestemmelsen i § 59, stk. 6, også afholde udgifter til vejbelysning, der udelukkende er krævet af færdselsmæssige hensyn, hvis almene, offentlige hensyn taler derfor. Dette fremgår af de specielle lovbemærkninger til § 59.

Kommunen kan fortsat afholde udgifterne, når kravet om vejbelysning skyldes andre saglige hensyn, som det tilkommer kommunerne at varetage, såsom arkitektoniske, tryghedsmæssige eller kriminalpræventive hensyn, eller efter omstændighederne hensynet til en forsvarlig økonomisk forvaltning.

Kommunernes mulighed for at afholde udgifter til vejbelysning på private fællesveje er ikke udtømmende reguleret, og regulerer således ikke, i hvilket omfang kommunerne kan afholde sådanne udgifter i medfør af kommunalfuldmagtsreglerne.

¹¹ Efter denne bestemmelse skal kommunen vurdere, hvilken procedure den ønsker at gennemføre.

¹² <http://www.ft.dk/samling/2010/1/lovforslag/L48/index.htm>

Vejdirektoratets vurdering

Hvad traf Vejdirektoratet afgørelse om i 2013?

Vejdirektoratet traf den 4. september 2013 afgørelse om, at kommunens afgørelse, om at vejene i grundejerforeningen ikke skulle være belyst, var lovlig.

Kommunen havde ikke fundet det nødvendigt holde vejene i grundejerforeningen belyst.

Kommunen havde i den forbindelse undersøgt jeres argumenter om, at vejen skulle være belyst af hensyn til renovationsafhentningen, herunder krav fra Arbejdstilsynet. Kommunen mente ikke, at afhentningen af renovation gjorde det nødvendigt at kræve vejen belyst. Kommunen mente heller ikke, at vejen skulle være belyst i henhold til bindende regler om arbejdssikkerhed for renovationsarbejderne.

I den forbindelse måtte vi således forstå, at kommunen ikke anså hensynet til renovationskørslen for at være så tungtvejende et hensyn, at kommunen ville kræve vejene i grundejerforeningen belyst, herunder af almene, offentligretlige hensyn, jf. den daværende privatvejslovs § 45, stk. 1 og 4, og at kommunen i den forbindelse skulle afholde udgifterne, jf. samme lovs § 45, stk. 4.

Det fremgik endvidere, at kommunen havde undersøgt, om andre almene, offentligretlige hensyn krævede, at vejene skulle være belyst, jf. den daværende privatvejslovs § 45, stk. 4. Dette var efter kommunens opfattelse ikke tilfældet.

Da kommunens skøn således var afholdt inden for saglige rammer, var afgørelsen dermed lovlig.

Samtidig slog vi fast, at vi ikke kunne tage stilling til kommunens beslutning om ikke længere at ville afholde udgifterne til vejbelysningen på vejene i jeres grundejerforening. Hverken beslutningen om betaling for belysningen i perioden 1978 til 2011 eller beslutningen om at bringe ordningen til ophør var nemlig truffet efter vejlovgivningens regler¹³.

Hvad vil Vejdirektoratet kunne genoptage af forhold fra den gamle klagesag?

Allerede fordi kommunens beslutning om ikke længere at betale for belysningen samt beslutningen om at bringe denne ordning til ophør ikke var en afgørelse, der var truffet efter privatvejslovens bestemmelser, men efter andre regler, herunder på et privatretligt grundlag, kan vi ikke genoptage denne del af sagen. Og det særligt fordi der ikke ses indsendt nye oplysninger, der ændrer på dette.

Vi kan således alene vurdere, om den del af grundejerforeningens klage, der vedrører kommunens afgørelse om, at den ikke vil kræve de private fællesveje i GF Skovsøparken belyst, bør genoptages.

Den konkrete sag

Det fremgår af sagen, at grundejerforeningen og kommunens afdeling for Affald og Genbrug i november 2024 har haft en løbende korrespondance om kommunens affaldsindsamling, og at grundejerforeningen ud fra denne korrespondance er kommet frem til, at kommunen nu påbyder, at vejene/stierne i grundejerforeningen skal holdes belyst af hensyn til affaldsindsamlingen. Af kommunens e-mailkorrespondance fremgår det bl.a., at standplads og adgangsvej skal være velbelyst, og at den som hjemmelsgrundlag herfor har henvist til kommunens regulativ for husholdningsaffald.

Under sagens behandling i Vejdirektoratet er kommunens afdeling for Vej og Mobilitet dog ikke enig i grundejerforeningens udlægning og afviser, at der skulle være truffet en afgørelse efter privatvejslovens bestemmelser om belysning, men alene at der er fremsat krav om belysning af de

¹³ Det var uafklaret, om det var sket enten efter kommunalfuldmagtens regler eller i henhold til en aftale.

steder, hvor renovationspersonale skal afhente affaldscontainere ved boligen. Og dette krav er (alene) rejst efter arbejdsmiljøreglerne¹⁴.

Kommunen har i samme forbindelse oplyst, at grundejerforeningen – efter afgørelsen i 2011 – har indgået kontrakt med SK-Gadelys A/S (ejet af SK Forsyning A/S) om at holde området i GF Skovsøparken belyst. Grundet opståede forhold i februar 2024 omkring krav til egen el-måler og tændskab på eget belysningsanlæg har der siden september 2024 ikke været belysning i GF Skovsøparken.

Under sagens behandling i Vejdirektoratet har kommunens afdeling for Affald og Genbrug (efter dialog med afdelingen for Vej og Mobilitet) i e-mail af 26. november 2024 meddelt grundejerforeningen, at det ikke er kommunens vurdering, at der skal være lys på de private fællesveje i GF Skovsøparken, men alene lys på adgangsvejene til boligerne, jf. reglerne i det gældende regulativ for husholdningsaffald. Adgangsvejene er i den forbindelse at forstå som stierne i grundejerforeningen.

I har udtrykt jeres uenighed i kommunens vurdering af sagen og finder fortsat, at kommunen nu kræver vejbelysning af området efter bestemmelserne i privatvejsloven, hvorfor jeres oprindelige klagesag bør genoptages.

Vi finder ingen retlig grund til at genoptage den del af jeres klagesag, der vedrører kommunens afgørelse fra 2011 om ikke at kræve vejene i GF Skovsøparken belyst. Og det allerede fordi kommunen med afgørelsen af 29. september 2011 ikke har truffet en afgørelse, der har pålagt jer hverken rettigheder eller forpligtelser, herunder udgifter, men alene har truffet afgørelse om, at den – på daværende tidspunkt – ikke har fundet hverken et trafikalt eller offentligretligt behov for at påbyde området belyst, jf. den daværende privatvejslovs § 45, stk. 1¹⁵.

Der er i den forbindelse heller ikke belæg for at antage, at kommunens skøn og vurderinger på daværende tidspunkt skulle have været udøvet på et usagligt grundlag.

Hertil kommer, at der ikke foreligger oplysninger om eller dokumentation for, at kommunens behandling af sagen i 2011 skulle have være behæftet med sagsbehandlingsfejl, herunder af forvaltningsretlig karakter, ligesom afgørelsen i 2011 dels var begrundet, dels indeholdt en henvisning til de korrekte bestemmelser i privatvejsloven, jf. forvaltningslovens §§ 22 og 24.

Jeres indsendte klage af 20. november 2024 ændrer ikke på dette, ligesom kommunens afdeling for Vej og Mobilitet – og hvorunder administrationen af privatvejsloven hører – fortsat ikke finder det nødvendigt at med hjemmel i privatvejslovens at kræve de private fællesveje i grundejerforeningen belyst.

Jeres indsendte bemærkninger af 15. marts 2025 ses heller ikke at ændre på ovenstående. Selvom vi har noteret os jeres bemærkninger om kommunens krav om belysning af selve stierne – og dermed ikke kun standpladsen – så er kommunens henstilling til grundejerforeningen om belysning af disse grundlæggende meddelt efter renovations- og affaldslovgivningen og de dertil knyttede arbejdsmiljøregler og ikke efter vejlovgivningen, herunder privatvejsloven.

Allerede derfor er vi – som klagemyndighed på vejlovgivningens område – forhindret i at tage stilling til lovligheden af en sådan henstilling, da vores kompetence netop alene begrænser sig til vejlovgivningen (og dele af færdselsloven¹⁶). For så vidt angår privatvejsloven, fremgår det af lovens § 87, stk. 2.

¹⁴ Jf. kommunens e-mail af 22. november 2024.

¹⁵ I dag privatvejslovens § 59, stk. 1.

¹⁶ Lovbekendtgørelse nr. 1312 af 26. november 2024.

Kommunen ses dermed heller ikke – nu – at have truffet en forvaltningsretlig afgørelse om belysning af stierne efter bestemmelserne i privatvejslovens § 59 med sin henstilling til grundejerforeningen, jf. nedenfor.

Om det kan anses for rimeligt og hensigtsmæssigt, at der efter anden lovgivning¹⁷ end vejlovgivningen kan stilles krav til forhold på og ved private fællesveje og fællesstier, ligger uden for vores kompetence at vurdere, herunder tage stilling til.

Og hvilken løsning, der efter kommunens afdeling for Affald og Genbrug kan vurderes til at være tilfredsstillende – ud fra arbejdsmiljøreglerne i renovations- og affaldslovgivningen – må således bero på en dialog med denne afdeling, jf. e-mail af 10. december 2024 fra kommunens afdeling for Affald og Genbrug om eventuelle løsningsmuligheder.

Kommunens afgørelse af 29. september 2011 må derfor – retligt set – fortsat ses at være lovlig.

Konklusion

Vi finder således ikke grundlag – retligt set – for at genoptage jeres tidligere klagesag.

Vores afgørelse

De nye oplysninger giver os ikke anledning til at genoptage klagesagen, og vi opretholder derfor vores oprindelige afgørelse af 4. september 2013.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

I er velkomne til at kontakte os, hvis I har spørgsmål.

Afgørelsen er også sendt til Slagelse Kommune

Øvrige forhold

Som nævnt ovenfor kan vi ikke tage stilling til forhold, som kommunen (endnu) ikke har truffet afgørelse om.

Vi må konstatere, at kommunens afdeling for Vej og Mobilitet ikke finder at have truffet afgørelse i 2024 efter bestemmelserne i privatvejslovens § 59 om vejbelysning i GF Skovsøparken, idet den – fortsat – ikke finder, at vejene bør holdes belyst.

I den forbindelse må vi konstatere, at der alene foreligger en henstilling (krav) fra kommunens afdeling for Affald og Genbrug til grundejerforeningen om at holde standplads og adgangsveje belyst, jf. arbejdsmiljøreglerne og kommunens husholdningsregulativ herom. Henstillingen indeholder dog ikke et formelt krav herom efter privatvejslovens bestemmelser, herunder med angivelse af hvilken type belysning der ønskes opsat og hvor, tænd-/slukketider mv., men alene at adgangsveje og standplads skal holdes belyst ved tømning. Der er i den forbindelse heller ikke angivet eller peget på eventuelle alternativer til en belysningsmodel, ex. flytning af affaldsspandene til et centralt sted eller lign.

Et krav om belysning stillet af kommunen på baggrund af arbejdsmiljøregler for renovationsarbejderne udgør ikke i sig selv en afgørelse efter privatvejslovens § 59. Og da Vejdirektoratet ikke har kompetence til at tage stilling til krav og afgørelser efter anden lovgivning mv. end vejlovgivningen, kan vi ikke tage stilling til kravet fra kommunens afdeling for Affald og Genbrug.

¹⁷ Eksempelvis efter planlovgivningen, byggellovgivningen, renovations- og affaldslovgivningen m.fl.

Retligt set forligger der dermed ingen forvaltningsretlig afgørelse efter privatvejslovens regler i den konkrete sag, og som vil kunne påklages, jf. privatvejslovens § 87, stk. 2.

Hvis Slagelse Kommune derfor på et fremtidigt tidspunkt måtte træffe en formel afgørelse efter bestemmelserne i privatvejslovens § 59 om belysning af de private fællesveje og/eller private fællesstier i GF Skovsøparken, ex. i form af en afgørelse om, af disse skal holdes belyst samt hvor, herunder med angivelse af belysningstype, tænd-/slukketider mv., jf. § 59, stk. 1, så vil en sådan afgørelse kunne indbringes for Vejdirektoratet inden udløbet af den i privatvejslovens § 87, stk. 4, indeholdt klagefrist på 4 uger.

Prøvelse ved domstolene (Søgsmålsvejledning)

Hvis I ønsker, at domstolene skal tage stilling til vores afslag på at genoptage jeres klagesag, skal en sag anlægges inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse. Det fremgår af privatvejslovens § 88 a.

Offentliggørelse

Vi forbeholder os ret til at offentliggøre denne afgørelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen¹⁸ og databeskyttelsesloven¹⁹.

Venlig hilsen

Søren Peter Kongsted
Jurist

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af dir 95/46/EF: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679&from=DA>

¹⁹ Lovbekendtgørelse nr. 289 af 8. marts 2024 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.